

Obywatel świata

Za nami pierwsze projekcje bohatera tegorocznej mini retrospektywy Bruna Barreto. Brazylijski reżyser, znany również ze współpracy filmowej w Stanach Zjednoczonych, spotkał się z widzami Festiwalu po projekcji premierowego filmu LINIA 174, którego akcja rozgrywa się na nieco przerażających ulicach Rio de Janeiro. Później, na Zamku w Kazimierzu mogliśmy obejrzeć jego debiut DONA FLOR I JEJ DWAJ MĘŻOWIE.

Inspiracją dla najnowszego filmu był dokument BUS 174, w którym znalazł niewyjaśnioną historię kobiety. Zdecydowała się ona na adopcję młodocianego przestępcy. Dlaczego tak postąpiła? Reżyser dokumentu wyjaśnił, że straciła swojego syna, gdy był mały. Szukała go przez 17 lat, w końcu czepiła się rozpaczliwie myśli, że go odnalazła. Barreto stwierdził, że to może świetny materiał na film i załóżek historii rozwinąć do pełnej fabuły. Reżyser w LINIA 174 zastanawia się, jak wygląda miłość matki do syna i syna do matki na tle brutalnego Rio de Janeiro i długoletniego rozstania.

Jak ekipa przygotowywała się do prac w Rio, dosyć niebezpiecznym mieście?

Bruno Barreto: Jak na ironię, w tym mieście i środowisku kręci się bardzo dużo filmów i telenowel. Wiele historii toczących się na ulicach to świetny materiał na film. Mieszkańcy są tak przyzwyczajeni do kamery, że za pieniądze zachowują się jak profesjonalni statyści, odgrywają prawdziwe Rio de Janeiro na potrzeby filmu.

Scena wieńcząca film to napad na autobus, który mieszkańcy Rio śledzą przed telewizorami, patrząc na młodego złodzieja, jak na zwierzę do upolowania...

Napad na autobus zdarzył się naprawdę! 12 czerwca 2000 roku przez kilka godzin cały kraj zamarł i obserwował rozwój sytuacji, to było takie nasze 11 września... Mój film jednak nie dotyczy tego zdarzenia, jest ono tylko punktem kulminacyjnym. Skupiłem się na wydarzeniach, które mogłyby tą sytuację poprzedzać. Ciekawostką jest fakt, że fikcją w tej scenie była tylko akcja w samym autobusie. Obrazy z zewnątrz pochodziły prosto z relacji telewizyjnych, fikcja była więc kompletnie zmieszana z prawdą. Ten zabieg zresztą jest obecny przez cały film: rozpoczyna się od telenoweli, a dopiero po chwili zauważamy, że to tylko obraz wyświetlany na ekranie telewizora bohaterki. Chciałem podkreślić, że w dzisiejszych czasach rzeczywistość jest tak zaskakująca, że fikcja jest nam prawdopodobnie potrzebna do zrozumienia naszego życia i otoczenia.

WIĘCEJ STRONA DRUGA

Zbawienne kalorie

Brazylia – piękna, egzotyczna, a przede wszystkim różnorodna. W dodatku ciepło, ludzie są mili i gościnni. Słowem – idealne miejsce na wakacje. To stereotypowe, europejskie myślenie o tym kraju. GARAPA Jose Padilha pokazuje nam inne oblicze tego kraju. Reżyser dociera ze swoją ekipą do miejsc, które różnią się od przesłanych

zdjęć Rio de Janeiro zamieszczanych w ulotkach biur podróży. Można odnieść wrażenie, że to nie tylko inny kraj, ale inny świat. W stanie Ceara garapa, roztwór wody z cukrem, często stanowi jedyny posiłek w ciągu dnia. Padilha przez cztery tygodnie obserwował życie w środowisku, w którym głód jest jedyną pewną rzeczą. Reżyser zmusza nas do zauważenia tego, czego często wolimy nie dostrzegać. Jak sam powiedział, daje widzom możliwość emocjonalnego i osobistego zrozumienia problemu głodu poprzez obcowanie z trzema rodzinami, które w sytuacji ciągłego braku pożywienia próbują znaleźć swój sposób na przetrwanie. Prezentowany na Berlinale 2009 film wywołał głośne dyskusje wśród publiczności, i będzie mógł zrobić to ponownie w Kazimierzu – po projekcji filmu o godzinie 16:30, w Empik Cafe odbędzie się spotkanie z udziałem Janiny Ochojskiej.

EUGENIUSZ TRALLE

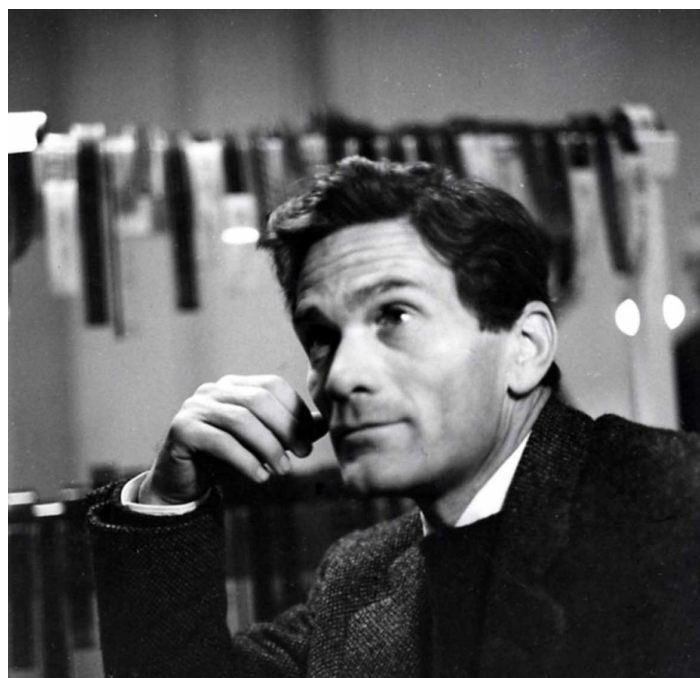
Wściekłość (La Rabbia)

LA RABBIA DI PASOLINI to programowy dokument tegorocznej edycji Festiwalu Filmu i Sztuki Dwa Brzegi. Rekonstrukcji dzieła Piero Paolo Pasoliniego z 1963 dokonał Giuseppe Bertolucci.

Dlaczego nasze życie to nieszczęście, lęk, ból? Żeby odpowiedzieć na te pytania, stworzyłem ten film, zupełnie niechronologiczny, nielogiczny nawet..., ale zgodny z moimi poglądami politycznymi i z moimi poetyckimi odczuciami – powiedział o WŚCIEKŁOŚCI Pier Paolo Pasolini.

Jesienią 1962r., mając już na swoim koncie prowokacyjnego WŁÓCZYKIJA I MAMMĘ ROMĘ, podczas pracy nad RO.GO.PA.G Pasolini przystał na propozycję producenta Gastone Ferrantiego, aby stworzyć film, oparty na zmontowanych fragmentach kronik filmowych MONDO LIBERO. Z ponad 90 tysięcy metrów taśmy filmowej wybrał sekwencję emblematycznych obrazów z reportaży, dotyczących wydarzeń z kilku ostatnich lat, zmontował dźwięk i napisał scenariusz. Fragmenty poezji czytał Giorgio Bessani, zaś fragmenty prozatorskie Renato Gattuso.

Kiedy Pasolini montował film, producent zdecydował się go przeformułować, powierając jedną z części Giovannino Guareschiemu, oponentowi Pasoliniego. Reżyser początkowo nie chciał zgodzić się na przymusową współpracę, ale w końcu zrezygnował z części przygotowanego materiału, czyniąc w ten sposób miejsce dla epizodu w reżyserii Guareschiego. W ten właśnie sposób w 1963 roku powstała WŚCIEKŁOŚĆ – dwuczęściowy dokument, którego pierwszą część wyreżyserował Pasolini, zaś drugą – Guareschi. WŚCIEKŁOŚĆ to rodzaj eseju politycznego i filmu poetyckiego jednocześnie. Albo raczej – tekst poezji, wyrażonej w obrazach i owładniętej wściekłością. Wściekłością Pier Paolo Pasoliniego. Wściekłością na burżuazję, barbarzyństwo, nietolerancję, uprzedzenia, trywial-

ność, przyzwoitość. Wreszcie wściekłością na siłę, która krytykowała go z intencją niemalże prześladowczą.

Film miał swoją światową premierę na ubiegłorocznym festiwalu w Wenecji. Polscy widzowie będą mieli szansę zobaczyć go po raz pierwszy na Festiwalu Dwa Brzegi. Pokaz już dziś o 9:30 w kinie PGE w ramach cyklu dokumentalnego.

Niezależność w cenie

Chłodnym okiem oceniają krótkie metraże. Dziewiętnastoosobowe niezależne jury patrzy na shorty z własnej perspektywy.

AGNIESZKA ZIĘTAK, 22 lata, studentka filologii polskiej i kulturoznawstwa, Bydgoszcz.

Ponieważ jej pasją jest kino, na wakacje przyjęła sobie jeden plan: pracować przy organizacji różnych polskich festiwali filmowych. Festiwal Dwa Brzegi przyjął ją z otwartymi ramionami. Pracuje jako członek Niezależnego Jury. Usłyszała kiedyś, że filmy można podzielić na dobre, złe i kultowe – od tego czasu stara się szukać obrazów, które bez cienia wątpliwości można zaliczyć do tej trzeciej kategorii. Jakie kryteria przyjęła? Ceni niekonwencjonalność, nieszablonowość, kino eksperymentalne, które bawi się konwencjami. Film musi być inteligentny – w szczególności film krótkometrażowy. Podstawowe wyzwanie dla twórcy krótkiego metrażu jurorka upatruje w niewielkim czasie, który ma się na opowiedzenie historii. *Short daje reżyserowi pole do eksperymentu, wykazania się, ale sprawia też trudność, jak w pięć minut uchwycić istotę opowieści* – mówi Agnieszka.

Ulubieni reżyserowie to Ingmar Bergman, Krzysztof Kieślowski (szczególnie filmy AMATOR I PRZYPADEK) oraz Jerzy Stuhr.

JAKUB ŻARY

Obywatel świata c.d.

Mówił Pan, że poczuł się podczas pracy nad tym filmem tak samo wolny od ograniczeń i doświadczenia, jak przy debiucie. Dlaczego?

To był zupełnie inny film od poprzednich, głównie dlatego, że pracowałem z amatorami. Dzięki temu czułem wolność, którą podczas prac nad poprzednimi filmami gdzieś zatraciłem. Moi aktorzy mieli trzymiesięczne warsztaty, podczas których odwiedzałem ich i patrzyłem, jak sobie radzą. Kiedy rozpocząłem zdjęcia, nie wchodziłem im za bardzo w drogę. Oni bardziej byli sobą, niż grali. Nie mówiłem do nich wiele. Moim zdaniem, dzisiejsi reżyserowie mówią czasami za dużo. Miałem bardzo dobry i szczegółowy scenariusz, ale nie było w nim konkretnych dialogów. Aktorzy nie widzieli więc z góry, co mają powiedzieć. Szybko okazało się, że improwizacje naturšczyków są bardzo bliskie dialogów, które miałem na myśli podczas pracy ze scenariuszem. To było bardzo zaskakujące. Każdy dubel był inny i bardzo ciężko było mi zdecydować, który z nich ma zostać umieszczony w ostatecznej wersji filmu. Najchętniej użyłbym każdego z nich!

Chciał Pan bardziej zwrócić uwagę na portrety konkretnych bohaterów czy ogólną sytuację społeczną, problem?

Kontekst społeczny był tylko kontekstem, tło społeczne było tylko tłem... To, co najbardziej się dla mnie liczyło, to relacje pomiędzy bohaterami. Czy matka rozpaczliwie szukająca dziecka jest naiwna, czy jej zachowanie jest racjonalne? Czy chłopiec podszywający się pod jej syna i okradający ją zasługuje na potępienie? A może potrzebuje on matki bardziej, niż jej prawdziwy syn?

Czy spotkał się Pan z matką głównego bohatera?

Ja nie, ale scenarzysta Braulio Montovani (opracował również scenariusz do filmu MIASTO BOGA – przyp.red.) spotkał się z tą kobietą. Wierzyła ślepo w to, że znalazła swojego syna. Nawet po usły-

szeniu informacji, że badanie DNA wyklucza jej pokrewieństwo z adoptowanym chłopcem. Stwierdziła – *w takim razie tekst się myli*. Nie chciałem się z nią spotykać. Bałbym się, że to mnie uwięzi i nie będę mógł mieć już takiej wolności w tworzeniu fabuły. A to od początku miała być fikcja, nie dokument.

Czy film pokazuje Rio de Janeiro z właściwej strony, zachęca do wizyty? Jeden z widzów po projekcji powiedział CHYBA NIGDY TAM NIE POJADĘ.

[śmiech] Rio de Janeiro to na pewno jedno z najbardziej niebezpiecznych miast na świecie. Ale to specyfika tego konkretnego miasta, reszta Brazylii jest zupełnie inna. Brazylijczycy są podobni do Polaków, ciepłi, otwarci, ciekawi drugiego człowieka.

Jakby Pan porównał kulturę USA, Ameryki Południowej i Europy oraz to, jak manifestują się one w filmach pochodzących z różnych kontynentów?

Miałem przyjemność pracować na każdym z tych kontynentów. Moim zdaniem, różnica leży w zachowaniu ludzi. Zmienia się ono razem z kulturą. W Ameryce Południowej na przykład, entuzjazm jest w procesie tworzenia filmu czymś pierwszym, pierwotnym. Sama metoda to rzecz drugorzędna. W Stanach entuzjazm spycha się na drugi plan, a liczy się metoda. W Europie z kolei, widzę nostalgię jako dominującą cechę, choćby w kinie francuskim. To czyni filmy z Europy bardzo poetyckimi. Ja sam czuję się obywatelem świata, wiecznym emigrantem, który mimo wszystko wszędzie czuje się trochę jak obcy.

To nie ostatnia szansa na spotkanie z reżyserem i jego twórczością podczas tej edycji Festiwalu. Już dziś o 12.30 w Małym Kinie Bruno Barreto weźmie udział w „Lekcjach kina”, spotkaniach dotyczących istoty kina i jego znaczenia dla twórcy. W czwartek o 14.00 w Kinie PGE film GABRIELA.

KAMIL BAŁUK

Ludzie z marmuru

Publiczność, która wcześniej zasiadła w wygodnych fotelach Cafe Kocham Kino, chwilę przed 16.00, widząc napływające tłumy, zaczęła przenosić się na podłogę. Wielu chciało obejrzeć i wysłuchać wystąpienia Krystyny Jandy oraz Jerzego Radziwiłowicza z miejsc w pierwszym rzędzie. Rozmowę prowadzili Grażyna Torbicka i Marta Brzezińska (FilmWeb).

Rola Agnieszki to debiut fabularny Krystyny Jandy. Aktorka zapytana o sposób jej kreacji, powiedziała, że Andrzej Wajda chciał, by cały film był symbolem czegoś, co nadchodzi. *Wszystkiego nauczyłam się z tym filmem* – podkreślała. Jerzy Radziwiłowicz mówił, że w budowaniu swojej postaci pomogły mu nagrania powojenne, w których widać ludzi o niebываłej wierze i entuzjazmie.

Film czekał aż 13 lat na realizację. Kręcono go w szalonym tempie, ponieważ w każdej chwili zdjęcia mogły zostać przerwane. Wszyscy, którzy uczestniczyli w tworzeniu CZŁOWIEKA Z MARMURU, zdawali sobie sprawę, jak ważny to film. Realizatorzy i aktorzy byli narażeni na ciągłe nagonki, oczerniania, przesłuchania. Przed pierwszymi pokazami oficjalne media milczały lub podawały fałszywe informacje o wyprzedanych biletach i seansach zamkniętych. Jeden z widzów zgromadzonych w Cafe Kocham Kino, któremu udało się dostać na jeden z pierwszych pokazów CZŁOWIEKA Z MARMURU w warszawskim kinie, opowiedział o niesamowitych emocjach, które towarzyszyły projekcji. *Po raz pierwszy zobaczyłem tak fantastyczną reakcję sali. Niespotykana siła wyrażenia nastrojów społecznych. Były salwy śmiechu i takie oklaski, jak w teatrze* – wspominał.

Czy CZŁOWIEK Z MARMURU opowiada wciąż aktualną historię? Ciekawość zgromadzonych zaskończyła Krystyna Janda. Powołała się na doświadczenia swojej przyjaciółki, która co jakiś czas odwiedza znajomych na Kubie i za każdym razem zabiera ze sobą walizki pełne kopii CZŁOWIEKA Z MARMURU i CZŁOWIEKA Z ŻELAZA. Okazuje się, że film jest tam na wagę złota. Proszą o niego na przykład rewolucjoniści kubańscy. Czy w dzisiejszym kinie jest miejsce na Agnieszkę? Spotkanie z aktorami potwierdziło, że tak.

MAGDALENA ZAŁĘCKA

merdyner głosi: Zapraszam wszystkich serdecznie na Festiwal Filmu i Sztuki Dwa Brzegi. W tym roku będzie się on odbywał na moim grzbiecie, uniosę wszystkich, którzy przybędą i nie będą sapać, obiecuje. A z mojej trąby zostanie puszczone wiele znakomitych filmów – mówi głosem plakatowego bohatera jego autor. Wszystkie projekty można obejrzeć w Kolegium Sztuk Pięknych.

KASIA ZAŁĘCKA

I Bóg stworzył aktorkę...

Jaką aktorką jest Krystyna Janda, opowiedziała nam podczas spotkania w Cafe Kocham Kino.

Wiemy wszyscy, jak aktywną postacią jest Pani w sztuce, mam na myśli film, teatr, literaturę, muzykę. Jako widz chciałabym się dowiedzieć, w jaki sposób radzi sobie Pani z tym. Na ile jest to życie tu i teraz, nieplanowane wydarzenia, a na ile przemyślane decyzje?

Gdyby to nie było zaplanowane, nie miałabym tak dużego dorobku. Jak wejdzie Pani na moją stronę internetową i sprawdzi cv, to zrozumie Pani, że trudno byłoby to wszystko zagrać, nie planując tego wszystkiego dwa, czasem trzy, a nawet pięć lat do przodu. Myślę, że jest to jednak wynikiem decyzji, świadomych wyborów. Wynikiem tego, że ze wszystkimi reżyserami, z którymi pracowałam, jestem nadal w przyjaźni. Doceniają mnie jako współpracownika. Dodatkowo od jakiegoś czasu jestem też reżyserem i dużo rzeczy sama planuję i wybieram. To, że tak wiele rzeczy udało się zrealizować, to że ciągle są aktualne i wciąż się o nich mówi, oznacza że jestem nadal partnerem dla wielu ludzi.

A propos tego, co Pani powiedziała, pracuje Pani też jako reżyser. W której płaszczyźnie filmowej czuje się Pani lepiej: jako aktorka czy jako reżyser właśnie?

Zależy od tematu. Ja bardzo lubię nie mieć odpowiedzialności za całość. Lubię sobie zagrać - po prostu, zwyczajnie zagrać rolę, bo jest to jedna dziesiąta odpowiedzialności i pracy. A splendor jest wielki. Jak się jest reżyserem, sprawy wyglądają zupełnie inaczej. Film przygotowuje się co najmniej rok, kręci się go trzy miesiące, a kolejny rok to reklamy. W związku z tym, na bycie reżyserem nie mogę sobie teraz pozwolić, na zajmowanie się filmem. Mam na głowie teatr, a jest to zadanie bardzo odpowiedzialne. Odpowiadam za wielu ludzi, którzy pracują w tym teatrze i to w tej chwili moja główna aktywność.

Wspomniała Pani o teatrze. Będziemy mieli okazję zobaczyć monodram UCHO, GARDŁO, NÓŻ, w którym gra Pani Tonkę Babić. Jednak słysząc Krystyna Janda, od razu widzimy przed oczami legendę polskiego kina, nazwisko... W jaki sposób potrafi Pani przekroczyć siebie, pozbyć się na chwilę Krystyny Jandy?

Ale ja się w ogóle nie przekraczam. Ja jestem aktorką i umiem grać inne osoby. Rozumiem, że jest taka opinia, że wciąż gram tak samo, ale mówią to ci, którzy nie oglądają tego, co gram. Gdyby te osoby przyszły na parę spektaklów do Teatru Polonia, zrozumiałyby, że trudno nawet porównywać te role.

Temat Festiwalu to „Świat zwariował”. Jak Pani sądzi, czy rzeczywiście tak jest?

Nie. Mój świat nie zwariował. A moje życie jest poukładane i spokojne. Mam tyle lat, że trudno, żeby mój świat zwariował.

ROZMAWIAŁA JOANNA SZCZEBLEWSKA

Słoń Kamerdyner

Ni to wielki stwór, ni kamera. W jej wnętrzu mnóstwo drobnych postaci, które usiłują wprowadzić machinę w ruch. Mowa o nowej wizualizacji Festiwalu. W tym roku organizatorzy oddali władzę w ręce studentów warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Wydział Konserwacji i Restauracji Dziej Sztuki od razu wzięli się do pracy. *Dotykamy tzw. pojęcia dzieła, wychodzimy w przestrzeń miejską, szukamy innego*

kontekstu twórczego – mówi adiunkt Artur Krajewski, pod opieką którego powstawały prace. Studenci III i IV roku przygotowali 16 projektów. Każdy z nich to wejście w dialog nie tylko z ideą Festiwalu, ale również oryginalny komentarz na temat sztuki filmowej. Były koguty z ciasta, charakterystyczne elementy architektury, esy floresy... W końcu zachwylił projekt Bartosza Rabejka. Okazało się, że inspiracją mogą być nawet elementy wypatrzone na złomowisku. Tak zaczęła się jego praca nad projektem. *Wielki Słoń Ka-*

Prowincja niewypacykowana

Jadąc do miejscowości Kamion, chciała zrealizować film o plenerach – schedzie po Jerzym Dudzie – Graczu. Gdy poznała ludzi, którzy pojawiają się na obrazach artysty, to ich postanowiła uczynić głównymi bohaterami obrazu **PROWINCJA NIEWYPACYKOWANA**. Mowa o Agnieszce Świdzińskiej.

Dlaczego dokument? Nie kusiła Pani możliwość kreacji, jaką daje tworzenie własnej fabuły?

Tak, ja właściwie najpierw pracowałam w radiu, potem trafiłam do telewizji, przez kilkanaście lat byłam reporterką newsową. To był zupełnie inny świat, inny rodzaj produkcji. Dokument zainteresował mnie dlatego, że umożliwia zrobienie czegoś wyjątkowego, poznanie niezwykłych ludzi, wejście w interesujące sytuacje. Jeśli dzieje się coś niezwykłego, to uważam, że warto to zatrzymać. Dokument jest taką fantastyczną formą podzielenia się tym z innymi ludźmi. Od początku wiedziałam już, że to jest właśnie to, co chcę robić w telewizji. Byłam też prezenterką, miałam swoje różne programy, ale to dokument jest formą, która daje mi najwięcej radości, prawdziwej frajdy i poczucia, że warto to robić. Poza tym, mam świadomość, że ciągle się czegoś uczę. Lubię dokument, bo lubię ludzi i sytuacje, w których spotyka mnie coś niecodziennego.

Ma Pani jakiegoś mentora lub ulubionego twórcę?

Nie, jest wiele filmów, które mi się podobają. Sądzę, że trzeba do bólu szukać swojego sposobu ukazywania rzeczywistości i niekoniecznie inspirować się czymkolwiek. W dokumencie dopuszczalna jest każda forma, można zastosować wszystko. Kamera pokazuje, co tylko reżyser ma na myśli. To daje duże poczucie wolności i możliwość twórczego spojrzenia na rzeczywistość. Myślę, że jeśli do Kamionu pojechałby jakiś inny reżyser, powstałby zupełnie inny film. To jest takie fajne, że można zrobić coś bardzo osobistego i bardzo autorskiego, odsłonić swoje myślenie, swoje wzruszenia. Ja na przykład bardzo lubię takie właśnie momenty, które mnie wzruszają, rozśmieszają. Dlatego bardzo się cieszę gdy jestem na Festiwalu i słyszę, że publiczność śmieje się dokładnie z tych samych momentów co ja. Albo gdy robi się nagle bardzo cicho, w momencie gdy ktoś mówi coś takiego, że mnie w tym momencie ściska w gardle. Moment projekcji moich filmów jest dla mnie bardzo ważny. To jest takie sprawdzenie, czy trafia to do innych ludzi, w taki sam sposób jak trafia do mnie.

Właściwie jest to jedyna możliwość...

Tak... To dużo bardziej wartościowe niż jakiegokolwiek recenzje osób, które kołaudują reportaże i filmy dokumentalne, decydują o tym, co będzie pokazywane na antenie. Dlatego publiczność jest dla mnie najważniejsza. To bardzo wysublimowana i wartościowa widownia.

To może powiem, co mi się podobało w tym filmie: poza sferą ściśle dokumentującą mieszkańców Kamionu, niesie ze sobą myśl, że każdy człowiek tworzy jakąś indywidualną historię...

Czasem kogoś mijamy, wydaje nam się albo trochę dziwakiem, albo pijakiem. A tak naprawdę, jakby się przy nim zatrzymać trochę dłużej, czuje się, że jest to ktoś bardzo bogaty wewnętrznie, interesujący – ktoś, kogo warto poznać. Chciałam zwrócić na to uwagę, więc fajnie, że też to tak odczytałaś. Uważam, że warto się uważnie przyglądać ludziom, takim którzy nam się na pierwszy rzut oka wydają zwyczajni. Kwestią naszej wrażliwości jest to, co potrafimy dostrzec w każdym człowieku.

Hasło tegorocznego Festiwalu Dwa Brzegi brzmi „Świat zwariował”.

Ha! Świat się po prostu zmienia. Nawet patrząc na swoje własne życie, widzę różnice... Dawniej nie było aż takiego pośpiechu, gonitwy, uwiązujących nas telefonów komórkowych. Inaczej się komunikujemy, i co za tym idzie – bezpośredni kontakt, życzliwość, uśmiech są teraz niestety towarami unikatowymi. Myślę, że na tym bym się skupiała mówiąc „świat zwariował”. Z drugiej jednak strony są festiwale, gdzie spotykają się przede wszystkim widzowie, którzy chcą zobaczyć np. filmy dokumentalne, na które brakuje miejsca w ramówce telewizyjnej. W Kazimierzu, ludzie przychodzą do kina żeby oglądać tak różne filmy zarówno dokumentalne jak i fabularne. Interesują się tym, jest możliwość porozmawiania z twórcami – jesteśmy bliżej ludzi, to jest właśnie fajne. Myślę że to udana próba zrobienia czegoś, aby świat nie był tak strasznie zwariowany jak jest.

MACIEJ DROBINA

Drohobycz w Kazimierzu Dolnym!

Dwa Brzegi to filmy, ale nie tylko. Galeria Letnia zaprasza na wyjątkową podróż śladami Brunona Schulza. Na jednej z ulic Kazimierza spotkałam Grzegorza Józefczuka. Przekonał mnie do Brunona Schulza... Może przekona też Was.

W jaki sposób twórczość Brunona Schulza, wielokulturowość pogranicza, możemy odnieść do tegorocznej tematyki Festiwalu i hasła „świat zwariował”?

Można ją odnieść wprost i nie wprost. Wprost w tym sensie, że proza Brunona Schulza jest zwariowana i kwalifikuje się do tego pojęcia. Zwariowanie, w dobrym słowa tego znaczeniu, oznacza twórczą odrębność, nową jakość, która wykracza poza standardy codziennego zachowania. Pod tym względem Schulz może być przywódcą albo prezesem towarzystwa zwariowanych artystów. Natomiast w sensie fizycznym Schulz zupełnie nie był zwariowany – był człowiekiem bardzo emocjonalnym, poprzez prozę potrafił wyrażać siebie i świat, w którym żył i fascynował tym innych wariatów. Wiadomo, że do klasyki polskiego filmu należy *SANATORIUM POD KLEPSYDRĄ* Wojciecha Hasa, a do klasyki kina światowego należą filmy braci Quay [adaptacja opowiadania *Ulica krokodyli*, pochodzącego ze zbioru *Sklepy Cynamonowe* – przyp. red.] którzy otrzymali Honorowego Złotego Lajkonika na festiwalu w Krakowie, jest to animacja eksperymentalna.

A jak połączyć ze sobą Drohobycz i Kazimierz?

Z jednej strony, to co bardzo te miasta upodabnia, to, co trywialnie nazywamy magicznością, historią. W tej chwili Drohobycz jest strasznie prowincjonalnym miastem, nigdy nie było tam ksiązek Brunona Schulza w żadnej księgarni, ale staraliśmy się uświadamiać ludzi, że taki artysta był, że był żydem piszącym po polsku, i żeby nie przejmowali się tym i pamiętali, że mimo iż był żydem piszącym po polsku to tworzył tę sławną panoramę, sławny tygiel okresu Galicji, do którego ta część Ukrainy bardzo chętnie się odwołuje, i że było to wtedy naturalne. Chcemy ich do tego przekonać, oswoić i mamy tam wielu przyjaciół, którzy nam pomagają. Myślę, że idzie to w dobrym kierunku. Mamy także wielu przyjaciół wśród inteligencji i warstwy artystycznej Ukrainy.

Gdzie jeszcze możemy znaleźć ślady Brunona Schulza podczas Festiwalu?

We wtorek o godzinie 21 odbędzie się spektakl poetycko – muzyczny *CYNAMON*, gdzie Jurija Andruchowycz będzie czytał swoje wiersze po ukraińsku i po polsku, a muzykę będzie do tego robił zespół Karbido z Wrocławia.

Odnosnie wydarzeń o których rozmawiamy, jak pan sądzi co Muzeum Nadwiślańskie wnosi w Festiwal?

Jest to cudowne muzeum w małym miasteczku, i przez to małe miasteczko muzeum staje się wielkie. Kazimierz staje się wielki poprzez różne wydarzenia, których jesteśmy świadkiem i w których uczestniczymy. Poprzez swoje zbiory, organizowane wystawy dokłada się w bogactwo sztuki, różnorodność emocji, stylów, technik, łączy się z festiwalem gdyż w filmie istnieją sztuki plastyczne, film to nie dźwięk, a obraz w istocie. Mimo że ruchomy – jednak obraz. I patrzymy na to, jaki jest kadr, jaka jest kompozycja czy temperatura emocjonalna tego obrazu.

I jeszcze na koniec, czy uważa pan, że świat zwariował?

Wygląda to dwuznacznie, bo gdyby świat zwariował, było by ciekawie. Zależy jakie wariactwo mamy na myśli tak na prawdę, ale to, że ludzie wychodzą ze swojej codziennej skóry, ze struktury swoich codziennych zajęć, swojego chodzenia w określonej godzinie w określone miejsce, to jeżeli z tego wszystkiego się wybijają, emancypują, przyjeżdżają np. na festiwal do Kazimierza, to znaczy, że są pozytywnie zwariowani.

Grzegorz Józefczuk: dziennikarz, redaktor pism kulturalny, Prezes Stowarzyszenia Festiwal Bruno Schulza

JOANNA SZCZEBLEWSKA

Auge

2009 Polska (PL), 11 min.
reż|dir Tomek Popakul

Psychodeliczny spacer po lesie o północy. Idziesz?

Autoportret, czyli wieczór jak każdy

(Evening) 2008 Polska (PL), 1 min. 51 min.
reż|dir Adam Zienowicz

Historia inspirowana prawdziwymi wydarzeniami, które miały miejsce jesienią 2007 roku.

Dłonie

(Evening) 2008 Polska (PL), 1 min. 51 min.
reż|dir Adam Zienowicz

Etiuda dokumentalna na temat ciszy.

Długodystansowiec

(distance Runner) 2008 Polska (PL), 15 min.
reż|dir Jacek Szarański

tramaraton. W ciągu dwóch dób bezustannego biegu potrafi przebiec 378 km. Co by było jednak, gdyby przed osiemnastu laty w obliczu rodzinnej tragedii nie powziął pewnej decyzji?

Bohater filmu ma w nogach 78 tysięcy kilometrów. Uprawia rzadką i mało znaną w Polsce dyscyplinę sportu - ul-

Druciki

(Little Wires) 2009 Polska (PL), 61 min.
reż|dir Ireneusz Grzyb, Aleksandra Gowin

postronne osoby. W czasie wolnym od tych zajęć szuka pracy w MPK, opiekuje się babcią, pomaga mamie, przeżywa przygody z dziwnymi osobnikami. Jest lato, ciepło i miło.

Bohaterami filmu są dwie przyjaciółki. Wiele czasu spędzają razem, spacerując i rozmawiając. Poza tym jedna z nich spotyka się z kosmitami, potrafi zatrzymać lub przyspieszać czas, jest wyjątkowo irytująca i denerwuje

Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film” 2009: nagroda za zdjęcia, Nagroda im. Stanisława Różewicza

Druga zmiana

(shift) 2009 Polska (PL), 2 min. 37 min.
reż|dir Tomasz Pawlak

A zastanawialiście się skąd te guzy i siniaki nad ranem? Zapraszamy na film!

Czy jako dzieci czuliście się kiedyś obserwowani?

Ethel

reż|dir Frédéric Sofiyana, Mathieu Grosusson

Jaka tajemna siła sprawia, że ktoś pisze do siebie list każdego dnia?...

Garapa

2008 Brazylia (BR), 110 min.
reż|dir José Padilha

Garapa to mieszanka wody z cukrem lub rapadurą (słodzikiem), którą żywią się cierpiący na chroniczny głód mieszkańcy Brazylii. To najprostszy i najtańszy sposób na dostarczenie organizmowi niezbędnych kalorii. Niezwykły i wstrząsający dokument Jose Padilhy poświęcony jest problemowi

głodu. Przez ponad 4 tygodnie ekipa śledziła życie trzech rodzin w stanie Ceara, dzień po dniu. Poznajemy Rosę, Robertinę i Lucię – kobiety, które stawiając czoła wszelkim przeciwnościom, walczą, aby wyżywić swe rodziny i opracować strategię przetrwania w środowisku, gdzie brak pożywienia stanowi normę.

Film prezentowany na Berlinale 2009, sekcja: Panorama Dokumenty.

Happy go lucky, czyli co nas uszczęśliwia

(go lucky) 2008 Wielka Brytania (UK), 118 min. reż|dir Mike Leigh

Poppy jest młodą nauczycielką, pracującą w kilku szkołach podstawowych. Wolny duch, rozbrajająca szczerść i życzliwość wobec bliźnich idą u niej w parze z cechami, które mało komu udaje się pogodzić. Beztroska i frywolna w kontaktach ze swoimi przyjaciółkami Poppy, potrafi okazać pewność

siebie i troskliwość w pracy z rozbrakowanymi dziećmi. Wyzwaniem w jej bezstresowym życiu okaże się nauka jazdy z neurotycznym instruktorem Scottem. Czy humor i przyjazne usposobienie Poppy wystarczą, aby okiełznać sfrustrowanego i nieokreślonego nauczyciela?

Historia o braku samochodu

(Story of a Missing Car) 2009 Polska (PL), 12 min. reżyser Grzegorz Jaroszuk Na początku jest głośno, potem cicho. Film o dziwnej rodzinie.

Inna Irena - PREMIERA

(Irina / The Other Irene) 2008 Rumunia (RO), 95 min. reżyser Andrei Gruzniczki

Tytułowa "Inna Irena", to kobieta, którą Aurel, bohater filmu, odkrywa krok po kroku do momentu, kiedy jest już na to za późno, a ona sama powraca z zagranicy w szczelnej ołowianej trum-

nie. Irena opuściła kraj w poszukiwaniu pracy i lepszej przyszłości, przyszłości, która nie obejmowała Aurela. Film prezentowany na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym Transilwanii 2009, gdzie otrzymał nagrodę dla najlepszego filmu rumuńskiego.

Jabłka Adama

(Adams ?bler / Adam's Apples) 2005 Dania, Niemcy (DA-DE), 96 min. reżyser Anders Thomas Jensen

Neonazista Adam wysiada z autobusu w jakiejś zapadłej duńskiej wsi, gdzie ma zostać poddany resocjalizacji przez pastora Ivana. Milczący, ponury i agresywny Adam marzy tylko o jednym: żeby jego przymusowy pobyt w tym sielankowym miejscu jak najszybciej się skończył. Chce czym prędzej

wrócić do miasta i do tego, co sprawia mu największą przyjemność: pijaństwa, bijatyk i rasistowskich burd. Gdy śmiertelnie poważny Ivan pyta go, jaki cel chciałby sobie wyznaczyć na najbliższych kilka tygodni, Adam zbywa go stwierdzeniem, że chciałby upiec szarlotkę. Nie spodziewa się, że Ivan serio potraktuje jego propozycję, lecz ten poleca mu opiekować się rosnącą w ogrodzie starą jabłonią.

Jak oni tańczą

(Hvordan De Danser / How they dance) 2008 Dania (DK), 5 min. 26 min. reżyser Jasper Ravn

„Jak oni tańczą” to dokument o zwykłych ludziach, którzy uwielbiają tańczyć. Film w zabawny i nietypowy sposób przedstawia tych ludzi

Kaszel Umarlaka

(Man's Coughing) 2009 Polska (PL), 22 min. reżyser Krzysztof Borówka

Czy w małych, zapomnianych przez świat miasteczkach można jeszcze spotkać wiedźmy? Czy świnią przynosi szczęście i może ustrzec człowieka przed chorobą? Ed, cyniczny i zmęczony życiem po-

seł z Warszawy, przybywa do małego miasteczka walczyć o reelekcję i załatwić ciemne interesy z miejscowym wójtem. Magiczne rytuały odprawiane wspólnie przez gospodynię i córkę wójta, spotkanie z topielcem i nietypowa przyjaźń ze świnią na zawsze odmieniają jego życie.

Kompleks

() 2008 Polska (PL), 4 min. reżyser Natalia Dziedzic

Opowieść o baletnicy, która stacza

walkę ze swoim kompleksem.

Mary i Max - PREMIERA

(Mary and Max) 2009 Australia (AU), 80 min. reżyser Adam ELLIOT

Mary ma 8 lat i mieszka na peryferiach Melbourne. Ma korespondencyjnego przyjaciela Maxa Jerrego Horovitz, 44-letniego nowojorczyka, który cierpi na zespół Aspergera, formę autyzmu. Max nie ma przyjaciół z wyjątkiem Mary, która przysyła mu listy ze świata, który jest mu zupełnie nieznan. A Mary ma Maxa, któremu może zada-

wać wszystkie palące pytania. W swoich listach Mary i Max roztrząsają takie kwestie jak ich ulubiona kreskówka, wypychanie zwierząt i niepokój, jaki budzi w nich świat w ogóle. Film prezentowany na Berlinale 2009, gdzie otrzymał Kryształowego Niedźwiedzia. Nagroda dla Najlepszego Filmu Pełnometrażowego na MFF w Annecy 2009.

Nie rób drugiemu, co tobie nie miłe

(as You Would be Done by) 2006 Polska (PL), 2min. 14 min. reżyser Sebastian Łukaszuk Piotr Ludwik

Plastelinowy ludzik, niczym twarde z Dzikiego Zachodu uciera nosa, tym wszystkim, którzy są pewni, że bez-

karność to stan trwały i niezmienny, a zemsta jest zarezerwowana jedynie dla bogów.

Nieważkość - PREMIERA

(Weightless) 2007 Szwecja (SE), 7 min. reżyser Erika Janunger

Historia o tym, co się dzieje, kiedy spojrzysz na świat pod innym kątem. Dwie tancerki prowadzą nas przez takie doświadczenie, chociaż prawdziwym bohaterem filmu okazuje się być

pokój, w którym tańczą. Pokój zamienia się w choreografa i stwarza zupełnie nowe warunki dla tancerki do tańczenia. Pozwala im na najbardziej cudowne i dziwaczne ruchy, trzymając je jednocześnie na krótkiej smyczy.

Ostatnia książka Ryszarda Kapuścińskiego

(Last Book of Ryszard Kapuściński) 2008 Polska (PL), 21 min. reżyser Beata Hyży-Czołpińska

Ryszard Kapuściński, jeden z najbardziej znanych i cenionych w świecie polskich pisarzy, zmarł 23 stycznia 2007 roku. Nie zdążył zrealizować wszystkich swoich planów. Nie napi-

sał książki, która miała być ostatnią w jego życiu, do której przez całe lata zbierał materiały. Miała to być książka o miejscu jego urodzenia - Pińsku na Polesiu (dziś Białoruś). Przez całe życie tęsknił do miejsc, które zapamiętał ze swojego dzieciństwa. Film „pisze obrazem” tę ostatnią książkę Wielkiego Polaka.

Przesłuchanie

() 1982 Polska (PL), 111 min. reżyser Ryszard Bugajski Janda

Film-legenda, określony przez władze jako „najbardziej antykomunistyczny film w historii PRL”. Początek lat pięćdziesiątych. Antonia Dziwisz jeździ z zespołem po kraju, dając występy przed robotniczą i wiejską publicznością. Podczas jednego z wieczoro-

ów, zostaje upita w restauracji przez dwóch mężczyzn, a następnie przewieziona do więzienia. Przesłuchując ją major oznajmia, że jej kolega z zespołu, jest oskarżony o zdradę ojczyzny i szpiegostwo, próbuje biciem i torturami zmusić Tonię do podpisania zeznań obciążających go. Dziewczyna nie poddaje się...

Przypadek zająca

(Rabbit Case) 2009 Polska (PL), 10,2 min. reżydir Jakub Wroński

Reszta Świata

(Rest Of The World) 2008 Polska (PL), 6 Min. 37 Min. reżydir Agata Gorządek

Rozgrywka

(Game) 2008 Ukraina (Ua), 7min. 24 Min. reżydir Dmitro Kolosow

On i ona. Ona i on. Czy w miłości, jak w

Skarby Ani K.

(of Ania K.) 2008 Polska (PL), 13 min. reżydir Małgorzata Gryniowicz

W małym miasteczku młoda dziewczyna nie ma rąk, ale ma małą córeczkę. Opowiada nam historię swojej codzienności.

Sonata księżycowa

Moonlight Sonata, Polska (PL) 2008 7 min. 7 s. reżydir Cyprian Piwowarski

Wszyscy za czymś tęsknią a psy wyją do księżycy.

Stolik - PREMIERA

(The Table) 2008 Polska (PL), 57 Min. reżydir Bartosz Blaschke

„Stolik” jest filmowym zapisem muzycznego audio-spektaklu zespołu Karbido. Jest to niezwykle koncert, w którym czterech muzyków, za pomocą strun, smyczka, nożyków,

dłoni, rąk i dźwiękowej aparatury, gra na specjalnie zaprojektowanym stole - drewnianym instrumencie z unikalnymi akustycznymi właściwościami. To kawałek mebla z „duszą”, czuły na najlżejszy dotyk i wytwarzający specjalne brzmienie.

Tajne przez poufne

(Burn after reading) 2008 Stany Zjednoczone (US), 96 min. reżydir Ethan Coen, Joel Coen

Osbourne Cox (John Malkovich) jest tajnym agentem CIA starającym się nie stracić zajęcia. Harry Pfarrer (George Clooney) pracuje w Ministerstwie Skarbu i wśród jego kochanek jest nieszczęśliwa żona Osbourne'a. Pewne-

go dnia Ozzie traci pracę. Postanawia opisać tajne działania CIA. Nie zdaje sobie przy tym jednak sprawy, że tak naprawdę nic nie wie... Szkic wspomnień trafia do jednej z kochanek Harry'ego, szalonej pracownicy siłowni Litzke (Frances McDormand) i jej głupkowatego kolegi Chada Feldheimera (Brad Pitt), którzy uznają, że to znakomita okazja zbicia majątku.

Wciąż na chodzie

(arutemo / Still Walking) 2008 Japonia (JP), 114 min. reżydir Hirokazu Kore-Eda

Syn i córka, wraz ze swoimi rodzinami, przyjeżdżają do starzejących się rodziców, aby uczcić tragiczną śmierć star-

szego brata, który utonął piętnaście lat wcześniej. Mimo, iż przestronny dom jest niezmienny, tak jak mamine jedzenie, każdy członek rodziny odrobinię się zmienił. Zachowując delikat-

ną równowagę pomiędzy humorem a smutkiem, Kore-Eda pokazuje jak cenna, a przy okazji jak denerwująca, może być rodzina.

Weiser

2000 Polska (PL), 96 min. reżydir Wojciech Marczewski

„Weiser” jest filmem o naszej pamięci i jej ułomności, o tajemnicy dzieciństwa, które jest najbardziej magicznym, ale jednocześnie najbardziej bolesnym okresem życia, pełnym prawdziwych fascynacji i zauroczeń. .

Bo jak po latach określić co jest, lub co było prawdą, a co jedynie grą naszej umęczonej wyobraźni? Czy obsesyjnie powracający obraz dramatycznego wydarzenia, które miało miejsce trzydzieści lat temu, i którego nie sposób wymazać z pamięci, istniał naprawdę, czy to tylko chora nasza wyobraźnia?

Wietrzne podróże

(Los viajes del viento / The Wind Journeys) 2009 Kolumbia (CO), 117 min. reżydir Ciro Guerra

Przez całe życie Ignacio Carrillo podróżował przez wioski północnej Kolumbii, zawsze mając przy sobie akordeon pełen muzyki i tradycyjnych piosenek. Mówi się, że ten legendarny instrument jest przeklęty, gdyż kiedyś należał do diabła. Kiedy się postarzał,

Ignacio wziął ślub i osiadł z żoną w małym miasteczku, porzucając życie nomada. Kiedy nagle żona zmarła, postanowił wybrać się w ostatnią podróż w północne krańce kraju, by zwrócić akordeon człowiekowi, od którego go otrzymał – swojemu nauczycielowi i mentorowi. W podróży dołącza do niego Fermin – nastolatek, który marzy o podobnym życiu.

Wizyta starszej pani

(The Visit of the Old Lady) 2002 Polska (PL), 87 min. reżydir Waldemar Krzystek

„Wizyta starszej pani” (1956) to znakomicie skonstruowany dramat, nie

wolny od czarnego humoru. Stanowi wyjątkowo ostre i celne oskarżenie natury ludzkiej, pełnej przewrotności, obłąki i chciwości.

Wściekłość Pasoliniego - PREMIERA

Moonlight Sonata, Polska (PL) 2008 7 min. 7 s. reżydir Cyprian Piwowarski

Rekonstrukcja, czy raczej symulacja rekonstrukcji, części dzieła Pasoliniego z 1963 r. pt. „Wściekłość”, dokonana przez Giuseppe Bertolucciego. Pasoli-

ni początkowo miał być jedynym reżyserem „Wściekłości”, jednak podczas pracy nad filmem producent zdecydował się oddać jedną z jego części drugiemu reżyserowi Giovannino Guareschiemu.

Wywijas

(outer) 2008 Polska (PL), 5 min. 33 min. reżydir Andrzej Jobczyk

Poranek, główny bohater budzi się. Podczas ubierania zachwyca się zja-

wiskiem wywijania skarpetki na lewą stronę. Zaraz potem postanawia sprawdzić co jeszcze można wykręcić na drugą stronę.

Yuppie Cars

(Bonzenkarren) 2008 Niemcy (DE), 5 min. 30 min. reżydir Herzog Lothar

Dwóch młodych mężczyzn bierze udział w demonstracji radykalnej lewicy w Berlinie. Potem przemierzają

ulice miasta na swoich rowerach. Kiedy zatrzymują się koło luksusowego samochodu, wszystko wskazuje na to, że noc się jeszcze dla nich nie skończyła...

Ziętek

2008 Polska (PL), 17 min. reżydir Bartosz Blaschke

Bohater filmu Bogdan Ziętek – jak sam mówi – ma powołanie do pięknych kobiet. Swoje kobiety pan Bogdan trzyma w domu. Wszystkie poza

żoną są z drewna. Przez ponad 40 lat wyrzeźbił ich kilkaset.

TERMINARZ

Poniedziałek
3.08.2009

KINO PGE

- 09:30 Mary i Max** (Mary and Max) 2009 Australia (AU), 80 min. reż|dir Adam ELLIOT - PREMIERA
- 11:30 Przesłuchanie** (Interrogation) 1982 Polska (PL), 111 min. reż|dir Ryszard Bugajski
- 14:30 Garapa** 2008 Brazylia (BR), 110 min. reż|dir José Padilha PREMIERA
- 17:00 Wciąż na chodzie** (Arutemo arutemo / Still Walking) 2008 Japonia (JP), 114 min. reż|dir Hirokazu Kore-Eda
- 19:30 Wściekłość Pasoliniego** (La Rabbia di Pasolini / Passolini's Anger) 2008 Włochy (IT), 76 min. reż|dir Pier Paolo Pasolini PREMIERA
- 21:30 Inna Irena** (Cealalta Irina / The Other Irene) 2008 Rumunia (RO), 95 reż|dir Andrei Gruzniczki PREMIERA

MAŁE KINO

- 10:00 Wizyta starszej pani** (The Visit of the Old Lady) 2002 Polska (PL), 87 min. reż|dir Waldemar Krzystek Teatr Telewizji
- 14:20 Ostatnia książka** Ryszarda Kapuścińskiego (The Last Book of Ryszard Kapuściński) 2008 Polska (PL), 21 min. reż|dir Beata Hyży-Czołpińska
- Ziętek** 2008 Polska (PL), 17 min. reż|dir Bartosz Blaschke
- Długodystansowiec** (Long-distance Runner) 2008 Polska (PL), 15 min. reż|dir Jacek Szarański PREMIERA
- Skarby Ani K.** (Treasures of Ania K.) 2008 Polska (PL), 13 min.

reż|dir Małgorzata Gryniewicz Historia o braku samochodu (A Story of a Missing Car) 2009 Polska (PL), 12 min.

- reż|dir Grzegorz Jaroszuk
- 16:10 Kaszel Umarłaka** (Dead Man's Coughing) 2009 Polska (PL), 22 min. reż|dir Krzysztof Borówka PREMIERA
- Druciki** (The Little Wires) 2009 Polska (PL), 61 min. reż|dir Ireneusz Grzyb, Aleksandra Gowin
- 18:00 Jak oni tańczą** (Hvordan De Danser / How they dance) 2008 Dania (DK), 5 min. 26 min. reż|dir Jasper Ravn PREMIERA
- Stolik** (The Table) 2008 Polska (PL), 57 min. reż|dir Bartosz Blaschke PREMIERA

22:00 BLOK NIEZALEŻNEGO JURY

Druga zmiana (The shift) 2009 Polska (PL), 2 min. 37 min. reż|dir Tomasz Pawlak

Kompleks (Complex) 2008 Polska (PL), 4 min. reż|dir Natalia Dziedzic

Dłonie (Hands) 2009 Polska (PL), 4 min. 41 min. reż|dir Maciej Jurewicz

Yuppie Cars (Bonzenkarren) 2008 Niemcy (DE), 5 min. 30 min. reż|dir Herzog Lothar

Wywijasz (Inside-outer) 2008 Polska (PL), 5 min. 33s. reż|dir Andrzej Jobczyk

Reszta świata (The Rest of the World) 2008 Polska (PL), 6 min. 37 s. reż|dir Agata Gorządek Ethal (Ethal) 2008 Francja (FR), 8 min. reż|dir Frederic Sofiyana PREMIERA

Nieważkość (Weightless) 2007 Szwecja (SE), 7 min. reż|dir Erika Janunger PREMIERA

Auge 2009 Polska (PL), 11 min. reż|dir Tomek Popakul

Autoportret, czyli wieczór jak każdy (Usual Evening) 2008 Polska (PL), 1 min. 51 s. reż|dir Adam Zienowicz

WIELKIE KINO NA MAŁYM RYNKU

21:00 Przypadek zająca (The Rabbit Case) 2009 Polska (PL), 10,2 min. reż|dir Jakub Wroński

Happy go lucky, czyli co nas uszczęśliwia (Happy go lucky) 2008 Wielka Brytania (UK), 118 min. reż|dir Mike Leigh

ZAMEK w KAZIMIERZU DOLNYM

22:00 Sonata księżycowa (Moonlight Sonata) 2008 Polska (PL), 7 min. 7 s. reż|dir Cyprian Piwowarski

Wietrzne podróżę (Los viajes del viento / The Wind Journeys) 2009 Kolumbia (CO), 117 min. reż|dir Ciro Guerra PREMIERA

ZAMEK w JANOWCU

21:00 Rozgrywka (Game) 2008 Ukraina (UA), 7min. 24 min. reż|dir Dmitro Kolosow

Nie rób drugiemu, co tobie nie miłe (Do as You Would be Done by) 2006 Polska (PL), 2 min. 14 s. reż|dir Sebastian Łukaszuk, Piotr Ludwik

Weiser 2000 Polska (PL), 96 min. reż|dir Wojciech Marczewski Janda

PULAWY

16:30 Tajne przez poufne (Burn after reading) 2008 Stany Zjednoczone (US), 96 min. reż|dir Ethan Coen, Joel Coen

18:30 Jabłka Adama (Adams æbler / Adam's Apples) 2005 Dania, Niemcy (DA-DE), 96 min. reż|dir Anders Thomas Jensen

WYDARZENIA

12.30 Małe Kino, Lekcja kina. Spowiedź twórcy filmowego – Bruno Barreto

14.30 Cafe Kocham Kino, Spotkanie z Ryszardem Bugajskim. Pierwsza prezentacja fragmentów nieopublikowanej jeszcze książki Ryszarda Bugajskiego na temat wydarzeń wokół filmu

Przesłuchanie

15.40 Cafe Kocham Kino,

Spotkanie: B. Chyży-Czołpińska, reż. filmu **Ostatnia Książka Ryszarda Kapuścińskiego-Go**; G. Jaroszuk, reż. Filmu **Historia O Braku Samocho**

- 16.00** Stodoła, Otwarcie podwójnej wystawy: Warszawa nie Warszawa oraz Erotyki Stanisława Ożoga
- 16.30** empik cafe, **Ł. Maciejewski – spotkanie przy książce Przygoda myśli.** Gośćmi spotkania będą: J. Radziwiłowicz, J. Rakowiecki, B. Szyc i B. Lankosz
- 16.30** Cafe Kocham Kino, spotkanie wokół filmu **Garapa** reż. José Padilha na temat głodu. Spotkanie z udziałem Janiny Ochojskiej (Polska Akcja Humanitarna)
- 17.00** Towarzystwo Przyjaciół im. Kazimierza Dolnego, **Postać Fotografą W Beletryście i Filmie,** spotkanie z prof. Aleksandrem Błorskim
- 17.50** Cafe Kocham Kino, Spotkanie z K. Borówką, reż. filmu **Kaszel Umarłaka** oraz z A. Gowin i B. Grzybem, reż. filmu **Druciki**
- 18.00** empik cafe, Spotkanie z autorem Fabryki muchołapek, pisarzem i scenarzystą Andrzejem Bartem
- 20.00** Małe Kino, **Dramaturgia Mroku** – wieczór autorski Leszka Mądzika. Prezentacja filmów: **Studio Alternatywne I Noc Walpurgii** **Oraz Albumu Leszek Mądzik. Teatr, Scenografia, Warsztaty, Fotografia, Plakat.**
- 21.00** Klub Festiwalowy Perła, **Wieczorek integracyjny w Domu Architekta**
- 21.30** Duży Rynek w Kazimierzu, **OPOWIEŚCI OGNIOWE Fire Show, Grupa „Próg”**

Głos Dwubrzeża wydrukowano na wielofunkcyjnej kolorowej drukarce laserowej Xerox WC7345 i papierze Xerox Colotech

Festiwal Filmu i Sztuki DWA BRZEGI

Kazimierz Dolny - zamawiacz m/wysta

1-9 sierpnia 2009 r.

Sponsor Generalny

Sponsorzy

Oficjalny Hotel Festiwalu

Oficjalny Samochód Festiwalu

Król Kazimierz Hotel & SPA ****

Mazda

Partnerzy

Ministerstwo Kultury i Dziedziczywa Narodowego

empik.com

xerox

SYRENA FILMS

TSE

POL AUDIO

MF

STOWARZYSZENIE DWA BRZEGI

TELEWIZJA POLSKA

Lubelskie

Kazimierz Dolny

G.M.L.N.A.

TVP 2

gazeta

ams

PRZE KROJ

FILM WEB

onet.pl

cifa

FILM

nasza klasa.pl

KazimierzDolny.pl

2GT